ATLAS RYB.

93 VYOBRAZENÍ BARVOTISKEM
S ČESKÝMI A LATINSKÝMI NÁZVY.



NÁKLADEM EMILA ŠOLCE V TELČI.

Tiskem Karla Šolce v Kutné Hoře.

Okoun říční (Perca fluviatilis). (Tab. 1. obr. 1.) Prvá hřbetní ploutev šedivá s fialovým nádechem a tmavou skvrnou na posledních paprscích, druhá žlutavá. Prsní ploutve červenožluté, břišní a řitní červené. Tělo zřídka více než 25 cm dlouhé dosahuje u nás váhy až 2 kg, v Anglii až 4 kg. — Hojný v sladkých vodách celé Evropy; žije též ve Výchcdním moři a v brakických vodách. Jsa dravcem živí se menšími rybami, hmyzem a červy. Tře se dle počasí od března do května. Jediná samice (jikrnáč) naklade až 300.000 jiker velikosti makového zrnka, jež jsou vítanou potravou mnohých vodních ptáků a ryb. Bílé maso okouna je velice chutné.

Ježdík obecný (Acerina vulgaris) (Tab. 1. obr. 2.) Délka těla 15—25 cm, váha 125—155 g. Přední konec hlavy tupý. Tělo na hřbetě a bocích olivově zelené, s nepravidelně roztroušenými temnými body a skvrnami na ploutvích hřbetních (v jednu splynulých) a na ploutvi ocasní. Ploutve břišní i řitní načervenalé. Chutné a jemné maso poskytuje velice dobrou polévku. Doba tření od března do května. V potocích, řekách a rybnících evropských hojný. Žije podobným způsobem jako okoun.

Drsek větší (Aspro zingel) (Tab. 1. obr. 4.) Nejvýše 15 cm dlouhý, 50—90 g těžký. Na hřbetě hnědožlutý až červenavý, na bocích žlutavě bílý s 4—5 širokými temnými pruhy. V Dunaji a jeho přítocích; dosti vzácný. Tře se v dubnu. Maso dobré.

Candát neboli lupice (Lucioperca sandra). (Tab. 1. obr. 5.) Obyčejná velikost 30—60 cm; dosahuje však délky až 120 cm a váhy 5—15 kg. Barvy jest na hřbetě zelenavě šedé s příčnými hnědými pruhy, na břiše stříbrobílé. Hlava po stranách hnědá. Žije ve větších řekách střední a severovýchodní Evropy. V západní Evropě a v poříčí Rýna a Vesery chybí úplně. Candát je velice žravý dravec živící se menšími rybami, hlavně bělicemi. Tře se od dubna do června. Pro chutné maso chová se v hlubších rybnících s hojným přítokem a odtokem vody.

Kanic veliký (Serranus gigas). (Tab. 1. obr. 6.) Žije v hlubinách moří.

Parmice karmínová (Mullus barbatus). (Tab. 1. obr. 7.) Délka asi 25—40 cm. Čelo skoro svislé. Tělo jest barvy karmínové, na břiše stříbrobílé; ploutve žlutavé. Žije v Středozemním moři na místech s dnem hlinitým neb bahnitým a v Atlantickém oceáně podél francouzského pobřeží.

Stříkoun lapavý (Toxotes jaculator). (Tab. 1. obr. 8.) Vlastí jeho jest ostrov Java, kde chovají jej domorodci co ozdobnou rybu v domácnostech. Jest asi 20 cm dlouhý, barvy svrchu tmavé, vespod zelenavě šedé se stříbrným leskem a čtyřmi tmavými páskovitými příčnými skvrnami. — Uzří-li stříkoun nějaký hmyz seděti na rostlině nad hladinu vodní převislé, přiblíží se až na vzdálenost asi 1 m, vystříkne z tlamy několik kapek vody na kořist a srazí ji tím dolů.

Tuňák obecný (Thynnus vulguris). (Tab. 2. obr. 1.) Patří mezi největší ryby Středozemního moře. Bývá až 3 m dlouhý a 5 q těžký. Tlustá, poněkud zašpičatělá hlava zabírá asi 1/4 délky celého těla. Spodní čelist přečnívá do předu. Ostrý kraj čelisti má na každé straně asi 10

malých velice ostrých zubů. Oko velké a krásné. Prvá hřbetní ploutev má 14 směrem nazad stále kratších ostnů; druhá hřbetní ploutev a řitní poněkud srpovité. Za druhou ploutví hřbetní a ploutví řitní 8—9 ploutviček. Ocasní ploutev poloměsíčitá. Barvy jest tuňák na hřbetě ocelově modré, na břiše stříbrobílé.

Tuňák jest největší jedlá ryba a jest ode dávna hlavním předmětem rybářství v moři Středozemním. V Jaderském moři vyskytuje se hlavně na pobřeží dalmatském a istrijském. Jednotlivě vyskytuje se ve všech mořích evropských. Chytá se buď na udici, neb do velkých vlečných sítí, neb do sítí zvaných tonnary, z nichž sestrojují se četné komory. V Sardinii uloví se ročně přes 50.000 tuňáků. Tmavočervené maso je chutné, podléhá však rychle hnilobě.

Š t í t o n o š l o d n í (Echeneis remora). (Tab. 2. obr. 2.) Temenním vrásčitým štítem přissává se na skály, lodě a velké mořské ryby, obzvláště na žraloky.

M o ř a n p r u h o v a n ý (Sargus annularis). (Tab. 2. obr. 3.) Dorostlý mívá délku až 20 cm. Barvy jest žlutavé, na hřbetě, břiše a na bocích stříbrošedé. Každá šupina nad postranní čarou je hnědě vroubena; na ocase jest temný polokruh. Při březích Středozemního moře a oceánu Atlantického.

M e č o u n o b e c n ý (Xiphias gladius). (Tab. 2. obr. 4.) Dosahuje délky až 3 m a váhy 4—5 q. Horní čelist jest prodloužena v přes 1 m dlouhý, u kořene širší a ke konci se zužující mečovitý násadec s ostrými poněkud pilovitými okraji. Dolní čelist kratší. Černavé ploutve jsou srpovité. Silně odstávající ploutev hřbetní stojí skoro nad otvorem žaberním. Kůže drsná s drobnými šupinami, stříbrolesklá, na hřbetě modravá. — Mečoun obývá Atlantický oceán a moře Středo-

zemní; v moři severním je řídký. Zdržuje se blíže hladiny a živí se rybami. Loví se harpunami. Maso jedlé.

Ropuška (Scorpaena scrofa). (Tab. 2. obr. 5.) Na hlavě plno ostnů. Žije hlavně na dně skoro všech moří kromě studených.

Pilobřich ostnitý (Zeus faber). (Tab. 2. obr. 6.) Pověst vypravuje, že sv. Petr maje jakousi daň platiti, sáhl do moře, vytáhl rybu a té vyňal potřebný peníz z tlamy. Na místě, kde prý ji sv. Petr uchopil, má ryba od té doby 2 černé skvrny. Španělé ji zovou rybou sv. Martina, Řekové rybou Kristovou a v severním Německu králem sleďů.

Mrskavec obecný (Heniochus macrolepidotus.) (Tab. 2. obr. 7.) V indickém oceáně.

Ostnatec dračí. (Trachinus draco). (Tab. 2. obr. 8.) Dosahuje délky až 36 cm. Tělo obyčejně šestkrát delší než vysoké, hřbet skoro rovný, jen břicho poněkud zahnuté. Ostny prvé hřbetní ploutve velice ostré. Víčko žaberní jest ozbrojeno ostnem spojeným s jedovou žlázou. Žije na písčinách v evropských mořích. Maso chutné.

Pulec obecný (Cottus gobio). (Tab. 3. obr. 1.) Délka těla 9—16 cm. Hřbetní ploutve dvě, tělo válcovité s velikou hlavou, různě zbarvené, nejčastěji ale hnědé neb tmavošedé. Ploutve s tmavými páskami neb body. Hojný v čistých vodách, hlavně v horských potocích po celé Evropě. Živí se hmyzem, ale též malými rybkami a jikrami. Tře se od února do května. Sameček s velkou péčí opatruje a brání jikry.

Koljuška obecná (Gasterosteus aculeatus). (Tab. 3 obr. 2.) Dosahuje délky až 6 cm. Barvy jest na hřbetě olivově zelenavé s mnoha černými body, na bocích a břiše stříbrobílé, na hrudi a hrdle narůžovělé.

Koljuška zakrslá (Gasterosteus pungitius). (Tab. 3. obr. 3.) Délka až 5 cm. Barvy stříbrobílé se zelenavým hřbetem. — V sladkých vodách hlavně severní Evropy, mimo poříčí dunajského. Tře se od dubna do června.

Samečkové koljušek dělají z vodních rostlin a kořínků hnízdo, do něhož samička snáší 2—4 vajíčka. Sameček pak hájí vylíhlý potěr před nepřáteli.

Cejn dlouhoploutvý (Abramis ballerus). (Tab. 3. obr. 4.) Dorůstá délky až 30 cm. Na hřbetě je šedý neb hnědý, boky jsou stříbrošedé, párové ploutve žlutavé, ostatní šedé a všecky s černou obrubou. Ve větších řekách střední Evropy. Doba tření od dubna do května.

Podoustev (Abramis vimba). (Tab. 3. obr. 5.) Délka těla 22—30 cm. Hřbet tmavý, nazelenalý, břicho a boky stříbrobílé, prsní, břišní a řitní ploutve žlutavé. Hojná v evropských řekách a jezerech. Tře se od května do června. Maso chutné.

Bolen (Aspius rapax). (Tab. 3. obr. 6.) Délka těla až 80 cm. Tělo se stran poněkud smáčklé. Hřbet černomodrý, boky namodralé, břicho bílé, ploutve načervenalé. Ve větších řekách a jezerech střední a severní Evropy. Tře se od dubna do června. Dravá ryba.

Plotice Meidingerova (Leuciscus Meidingeri). (Tab. 3. obr. 7.) Délka až 55 cm. Hřbet modravý neb zelenavý s kovovým leskem, boky světlejší, břicho bílé, ploutve oranžové. V řekách a jezerech jihoevropských.

Platejs bradavičnatý (Pleuronectes flesus). (Tab. 4. obr. 1.) Délka až 50 cm. Tělo se stran silně smáčklé. Pluje po levém boku, jenž je světlý, kdežto pravý je zbarven jako písek, na němž platejs žije. Dospělý má obě oči na pravé

straně. Žije ve všech evropských mořích, v nichž se loví hlavně od srpna do října.

Koljuška mořská (Gasterosteus spinachia). (Tab. 4. obr. 2.) Žije v moři severním a baltickém. Největší z koljušek; dosahuje délky až 18 cm. (Viz koljušku obecnou a zakrslou!)

Síh písečný (Coregonus ferra). (Tab. 4. obr. 3.) V alpských jezerech.

Síh zimní (Coregonus hiemalis). Tab. 4. obr. 4.) V hlubinách jezera bodamského.

Síh modravý (Coregonus Wartmanni). (Tab. 4. obr. 5.) Délka 25—75 cm, váha 2—3 kg. Žije v hlubinách alpských jezer, ale pěstuje se též i v jiných krajinách. Tře se od října do prosince.

Síh ostrohubý, nosen severní (Coregonus oxyrhynchus). (Tab. 4. obr. 6.) Délka 20—50 cm. Žije v moři severním a baltickém. V listopadu a prosinci tře se v řekách.

Plotice (Leuciscus virgo). (Tab. 4. obr. 7.) Hojná v poříčí Dunaje.

Mihule říční (Petromyzon fluviatilis). (Tab. 4. obr. 8.) Délka 30—40 cm. Tělo oblé, hadovité, lysé, ústa okrouhlá (přissává se jimi na ryby). Žije v evropských mořích při pobřeží; v době tření přichází do řek. Mláďata dospělým nepodobná, zovou se minohy.

Mihule Planerova (Petromyzon Planeri). (Tab. 4. obr. 9.) Podobná mihuli říční, ale poněkud menší. Žije v malých potocích a říčkách. Doba tření duben — květen.

Treska obecná (Gadus morrhua). (Tab. 5. obr. 1.) Délka těla až $1^1/_4$ m, váha až 50 kg. Žije v severní části oceánu atlantického. V době

tření přichází v ohromných hejnech ku břehům. Při tom se loví. Nasolena slove laberdan, sušená hňup.

Treska skvrnitá (bachně) (Gadus aeglefinus). (Tab. 5. obr. 2.) Menší než treska obecná. Liší se od ní též barvou.

Kambala obecná (Solea vulgaris). (Tab. 5. obr. 3.) Tělo podobně sploštělé, jako u platejsa. Má velice chutné maso a v severním moři hojně se loví.

Sumec obecný (Silurus glanis). (Tab. 5. obr. 4.) Hlava velká, tělo bez šupin. Hřbet tmavozelený, břicho běložluté. Při ústech 6 masitých vousů. Tělo dosahuje délky až 4 m a váhy až 3 q. Žije v sladkých vodách střední, severní a východní Evropy, schází ale ku př. v poříčí Rýna, ve Francii atd. Bývá zřídka pozorován, poněvadž skoro stále leží v klidných bahnitých tůních, kde čeká na kořist (malé rybky), již svými vousy láká. Jest vedle štiky nejdravější rybou sladkých vod. Požírá i vodní ptactvo, jež pod vodu zatahuje. Jikry a potěr sumce jsou hojně vyhledávány a požírány jinými rybami. Maso příliš tučné a starých tuhé.

Sumec pancéřový (Plecostomus Commersoni). (Tab. 5. obr. 5.) Žije v jižní Americe.

Kambala veliká (Rhombus maximus) (Tab. 5. obr. 6.) V moři při evropských březích. (Viz kambalu obecnou.)

Úhoř elektrický (Malapterurus electricus). (Tab. 5. obr. 7.) Má v těle elektrický ústroj. Žije v jižní Americe.

Kapr obecný (Cyprinus carpio). (Tab. 6. obr. 1.) Délka až přes půl metru. Tělo pokryto velkými hladkými šupinami. Hřbet tmavý, břicho žlutavé, zuby na kostech požerákových tupé. Při koutcích ústních po 2 masitých vousech. Plou-

tev hřbetní dlouhá. Žije v sladkých vodách evropských a amerických. Pochází z Asie. Již ve starověku byl chován v jižní Evropě a odtud rozšířilo se jeho pěstění i do severní Evropy a Ameriky. Dlouhým chovem vypěstěny též odrůdy bez šupin, a s málo velikými šupinami v jedné neb ve dvou řádách.

Kapřík (karas) zlatý (Carassius auratus longicaudatus). (Tab. 6. obr. 2.) Vypěstovaná odrůda kapříka zlatého.

Kapřík (karas) zlatý (Carassius auratus). (Tab. 6. obr. 4.) Pochází z Číny. Pěstuje se co ozdobná ryba v akvariích.

Karas obecný (Carassius vulgaris). (Tab. 6. obr. 3.) Podobný kapru, ale má vyšší hřbet a nemá vousů. Tře se v květnu až v červnu. Žije ve stojatých vodách.

Kapřík teleskopický (Carassius auratus macrophthalmus). (Tab. 6. obr. 5.) Vypěstovaná odrůda karasa zlatého s obrovskýma, vypoulenýma nahoru obrácenýma očima.

Parma obecná (Barbus vulgaris). (Tab. 6. obr. 6.) Při ústech 4 masité vousy. Délka těla poněkud táhlejšího než u kapra 35—70 cm. Hřbetní ploutev krátká. Doba tření od května do června.

Řízek obecný (Gobio fluviatilis). (Tab. 6. obr. 7.) Délka 9—16 cm. U každého koutku úst jen po 1 vousu. V rychleji tekoucích řekách evropských. Doba tření od května do června.

Halančíci (Cyprinodontidae). (Tab. 6. obr. 8.) Přes 100 druhů obývajících jižní Ameriku. — V Evropě žije jediný druh.

Plotice obecná (Leuciscus rutilus). Tab. 7 obr. 1.) Délka těla 15—45 cm. V našich slad-

kých vodách velice hojná. Doba tření od dubna do května.

Perlín (Scardinius erythrophthalmus). (Tab. 7. obr. 2.) Délka těla 15—30 cm. V mírně tekoucích řekách a rybnících obyčejně pospolu s línem a karasem. Doba tření od dubna do května.

Tloušť (kleně) (Squalius cephalus). (Tab. 7. obr. 3.) Délka 20—55 cm. Ústa bez vousů. V střední Evropě ve vodách mírně tekoucích. Doba tření od května do června.

Střevle (Phoxinus laevis). Tab. 7. obr. 4.) Délka 6—14 cm. Žije v hejnech v čistých horských potocích a řekách.

Jesen (Idus melanotus). (Tab. 7. obr. 5.) Dosahuje délky až 80 cm. Domovem v střední Evropě a v brakických vodách východního moře. Doba tření od dubna do června.

Ostroretka stěhovavá (Chondrostoma nasus). (Tab. 7. obr. 6.) Délka 30—50 cm. Hojná v poříčí Dunaje a Rýna; jinak rozšířena po celé střední Evropě.

Lín (Tinca vulgaris). (Tab. 7. obr. 7.) Délka těla pokrytého drobnými šupinami 15—50 cm. U koutků ústních po 1 vousu. Doba tření od května do června.

Hořavka (Rhodeus amarus). (Tab. 8. obr. 1.) Dosahuje délky až 1 dm. Žije v čistých vodách střední a východní Evropy a v části Asie. Samičky kladou jikry zvláštním kladélkem do škeblí. Sameček jest v době tření (z jara) pestře zbarven. Proto chová se též co ozdobná ryba v akvariích.

Cejn veliký (pražma) (Abramis brama). (Tab. 8. obr. 2.) Délka těla 40—70 cm. Žije ve střední a severní Evropě v klidných vodách

s bahnitým dnem. Samečkové v době tření (květen — červen) mají kůži bradavičnatou.

Trnobřich hltavý (Serrosalmo Piraya). (Tab. 8. obr. 3.) Domovem v řekách střední a jižní Ameriky. Ryba velice dravá kousající i člověka. Veliká asi 30 cm.

Cejn malý (Blicca bjoerkna). (Tab. 8. obr. 4.) Délka 20—30 cm. Hojný v našich jezerech, rybnících a řekách pomalu tekoucích s písčitým dnem. Doba tření od května do června.

Bělice (ouklej) obecná (Alburnus lucidus). (Tab. 8. obr. 5.) 10—15 cm dlouhá se stran smáčknutá. Tělo pokryto stříbrolesklými lehce opadavými šupinami, z nichž vyráběného prášku užívá se k padělání perel. V evropských vodách velice hojná. Maso málo chutné. Doba tření od dubna do června.

Mřenka (grundle) (Nemachilus barbatula). (Tab. 8. obr. 6.) Tělo oblé, při ústech 6 masitých vousů. Ve vodách s kamenitým dnem. Doba tření od dubna do května. Délka těla 10—16 cm.

Piskoř (Misgurnus fossilis). (Tab. 8. obr. 7.) Délka 15—30 cm. Zdržuje se ve vodách s bahnitým dnem v střední a východní Evropě. Vyschne-li voda, vydrží dlouho zahrabán v bahně. Doba tření od dubna do července.

Sykavec (Cobitis taenia). (Tab. 8. obr. 8.) Délka těla až 12 cm. Chycen do ruky zasyčí — odtud jméno. V evropských sladkých vodách. Tře se od května do července.

Halančík. (Tab. 9. obr. 1.) Viz též tab. 6. obr. 8.

Jehlice rohozobá (Belone vulgaris). (Tab. 9. obr. 2.) Dosahuje délky až přes 1 m. Čelisti jsou protaženy v zoban ozbrojený ostrými zoubky. Hojná v evropských mořích.

Štika obecná (Esox lucius). (Tab. 9. obr. 3.) Nejdravější ryba evropských řek a jezer zvaná též „žralok sladkých vod". Dosahuje délky až přes 1 m a váhy až 35 kg, ale již štiky 25 kg těžké jsou vzácností. Tře se od února do dubna.

Losos obecný (Salmo salar). (Tab. 9. obr. 4.) 50 cm — 1½ m dlouhý. Na hřbetě modrošedý, na bocích a břiše stříbrobílý s černými skvrnami. Žije v severním a baltickém moři. K tření stěhuje se až do horských potoků. Doba tření od října do prosince.

Tmavec (Umbra limi). (Tab. 9. obr. 5.) Vzácná ryba žijící v bažinách v okolí jezera Neziderského.

Pstruh obecný (Salmo fario). (Tab. 9. obr. 6.) Podobný lososu, ale dosahuje délky nejvýše 40 cm. Po těle červené skvrny. Žije v horských potocích s čistou vodou. Tře se od října do listopadu.

Letoun měkkoploutvý (Exocoetus volitans). (Tab. 9. obr. 7.) Pomocí velkých prsních ploutví vyskakuje z vody a vznáší se nad hladinou do dálky nejvýše asi 100 m. Dlouhý je 30 cm. V Středozemním moři.

Pstruh duhový (Salmo iridaeus). (Tab. 9. obr. 8.) Kalifornský pstruh u nás též místy pěstovaný.

Koníček mořský (Hippocampus antiquorum). (Tab. 10. obr. 1.) Přední část hlavy protažena v rourku. Tělo pokryto kostěnými štítky; ocas chápavý. Středozemní moře.

Jehla mořská (Syngnathus acus). (Tab. 10. obr. 2.) Délka až 50 cm. V evropských mořích hojná.

Úhoř mořský (Conger vulgaris). (Tab. 10. obr. 3.) Dosahuje délky až 2½ m a váhy až 50 kg. V mořích mírného a horkého zeměpásu.

Muréna římská (Muraena helena). (Tab. 10. obr. 4.) Úhořovitá ryba mořská již Římany pěstovaná. Krmili prý ji též masem otroků.

Havýš čtyrrohý (Ostracion quadricornis). (Tab. 10. obr. 5.) Před očima a v zadu na břiše dva ostny. Žije v horkých mořích na místech s kamenitým dnem.

Siven airský (Salmo salvelinus). (Tab. 10. obr. 6.) Délka — 80 cm, váha až 10 kg. V jezerech střední a severní Evropy.

Sleď obecný, slaneček (Clupea harengus). (Tab. 10. obr. 7.) Dorůstá délky nejvýše 30 cm. Hřbet nazelenalý, břicho stříbrolesklé. Šupiny lehce opadavé. Žije v severní části oceánu atlantického, v moři severním a baltickém. Z jara a na podzim táhnou sledi k břehům na mělčiny, aby se tam třeli. Při tom se loví a nasolují (slanečky), udí (piklinky) nebo marinují.

Úhoř obecný (Anguilla vulgaris). (Tab. 10. obr. 8.) Tělo oblé, hadovité dosahující délky až 90 cm. V kůži skryté malé šupinky. Ploutve břišní úplně chybí. Liché ploutve tvoří kol ocasu obrubu. Žije v evropských řekách mimo oblast moře Černého a Chvalinského. Tře se v moři, kde mláďata prodělávají zvláštní proměnu.

Koruška smrdutá (Osmerus eperlanus). (Tab. 11. obr. 1.) Délka těla až 30 cm. Žije v mořích a v ústí řek při pobřeží severní Evropy. Tře se v sladkých vodách od března do května. Nepříjemně zapáchá.

Lipan (Thymallus vulgaris). (Tab. 11. obr. 2.) Délka 20—50 cm. V sladkých vodách střední, severní a východní Evropy, hlavně v horských krajinách společně s pstruhem. Doba tření od března do května.

Síh drobný (maréna malá). (Coregonus albula). (Tab. 11. obr. 3.) Délka 12—35 cm. Dolní čelist delší než horní. V hlubších jezerech severovýchodní Evropy.

Maréna veliká (Coregonus maraena). Tab. 11. obr. 4.) Dosahuje délky 40—50 cm. Žije v severoněmeckých a ruských jezerech.

Siven dunajský (Salmo hucho). (Tab. 11. obr. 5.) Hojný v Dunaji. Rychle rostoucí (až 2 m) dravá ryba. Tře se od dubna do května.

Ostrucha křivočará (Pelecus cultratus). (Tab. 11 obr. 6.) Délka 25—40 cm. V moři baltickém, stojatých vodách s ním spojených, v Černém moři a v řekách do něho vtékajících.

Placka malá (Clupea finta). (Tab. 11. obr. 7.) Délka 30—50 cm. V hlubinách evropských moří. Třít přichází se do řek.

Mník obecný (Lota vulgaris). (Tab. 11. obr. 8.) Délka těla 30—50 cm, váha až 6 kg. Hřbet olivově zelený, břicho bílé. Po celém těle nepravidelné tmavé skvrny. Na bradě masitý vous. V celé Evropě v jezerech, řekách a rybnících. Dravá ryba. Tře se od listopadu do března.

Pstruh jezerní (Salmo lacustris). (Tab. 12. obr. 1.) Délka 40—70 cm. V středoevropských horských jezerech.

Pstruh lososový (Salmo trutta). (Tab. 12. obr. 2.) Dosahuje délky až 1 m. V moři při severní Evropě. Tře se v řekách v listopadu až prosinci.

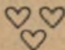
Jeseter obecný (Accipenser sturio). (Tab. 12. obr. 3.) Délka $2^1/_2$—5 m. Hřbet šedý, břicho bílé. Na těle 5 podélných řad kostěných desek se sklovitým povlakem. Při ústech 4 masité vousy. V evropských mořích kromě Chvalinského a Černého. Pluje též do řek. Z jiker připravuje se kaviár.

Proudník (jelec) (Leuciscus vulgaris). (Tab. 12. obr. 4.) Délka 20—30 cm. Podobný tloušti, ale menší. V proudících vodách střední a severní Evropy. Tře se od března do května.

Ouklej (bělice) pruhovaná (Alburnus bipunctatus). (Tab. 12. obr. 5.) Postranní čára s černou obrubou; nad ní pak trojhranné černé skvrny na šupinách. V stojatých a tekoucích čistých vodách.

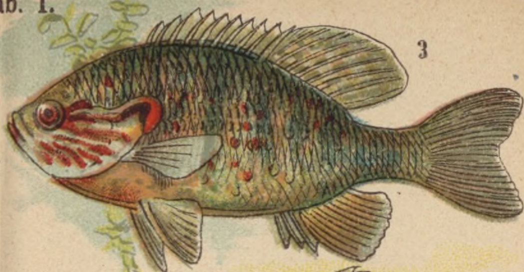
Placka obecná (Clupea alossa). (Tab. 12. obr. 6.) Délka 30—70 cm. Podobná placce malé. V hlubinách evropských moří, zvláště při západní Evropě. Třít přichází se do řek.

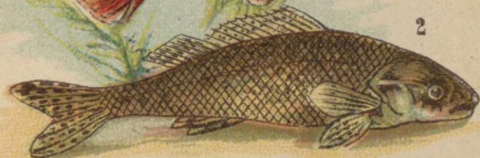
Ručejník Agassizův (Leuciscus Agassizi). (Tab. 12. obr. 7.) Délka až 22 cm. Obývá v řekách a jezerech alpských, hlavně italských a švýcarských.



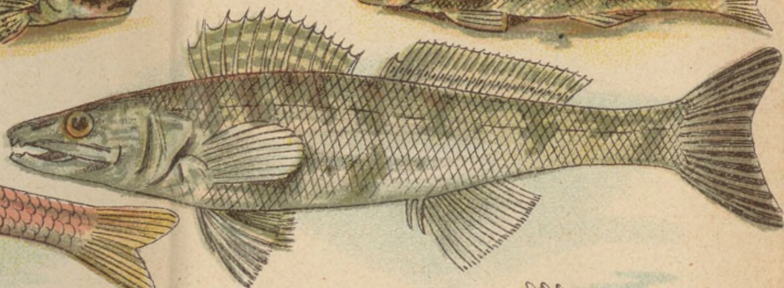
OBSAH:

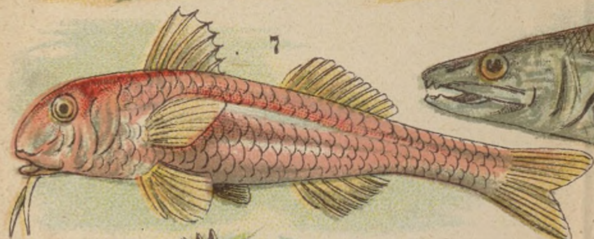


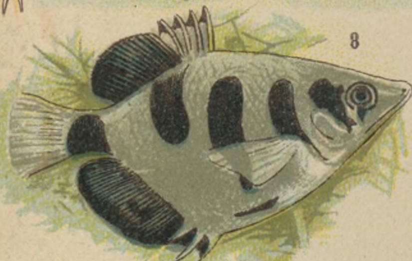


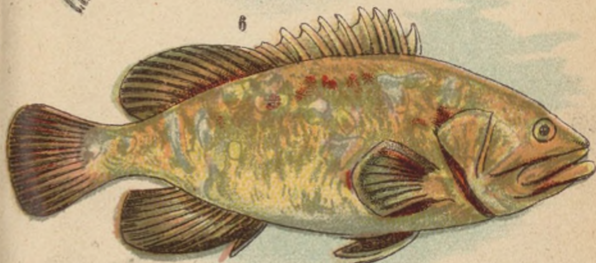






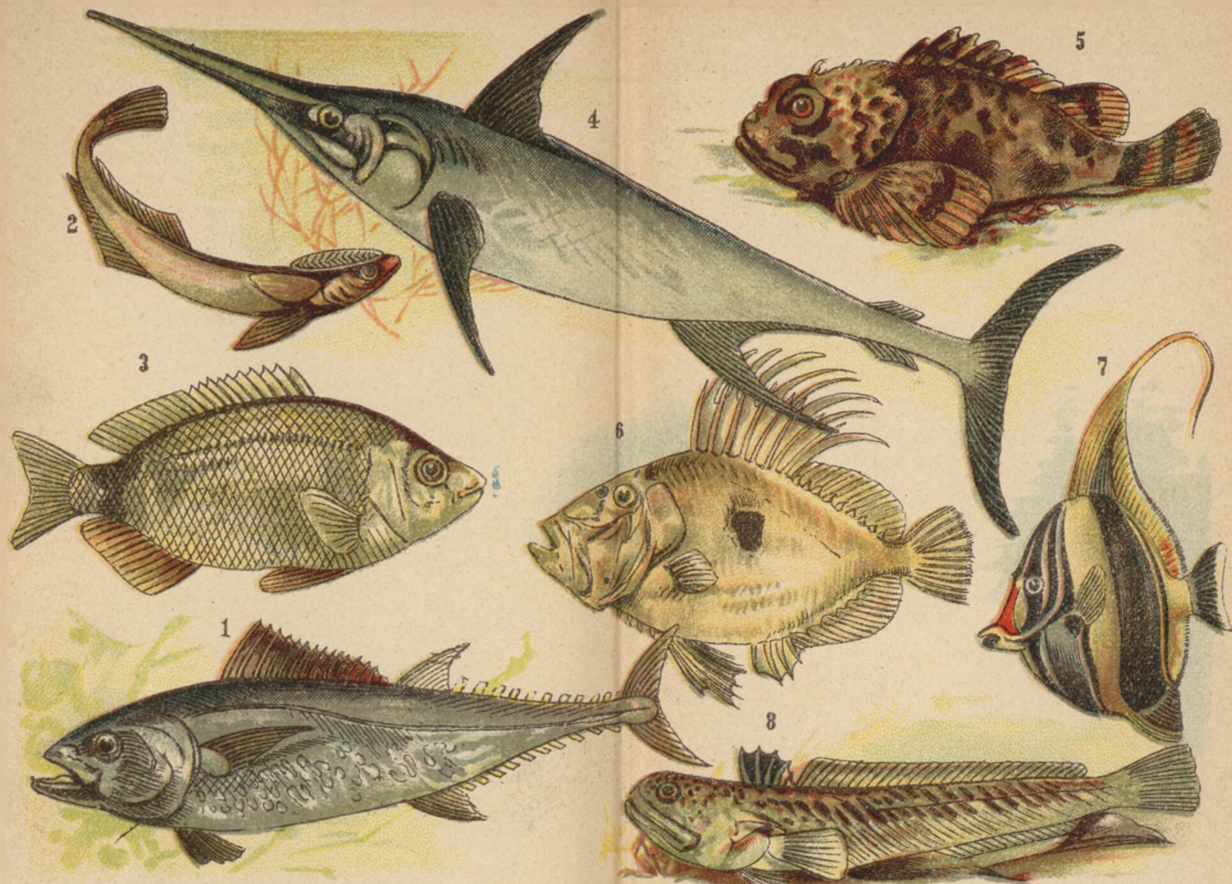






1. Okoun říční (Perca fluviatilis). 2. Ježdík obecný (Acerina vulgaris). 3. Sluncovka (Eupomotis aureus). 4. Drsek větší (Aspro zingel). 5. Candát (Lucioperca sandra). 6. Kanic veliký (Serranus gigas). 7. Parmice karmínová (Mullus barbatus). 8. Stříkoun lapavý (Toxotes jaculator).

Tab. II.



1. Tuňák obecný (Thynnus vulgaris). 2. Štítonoš lodní (Echeneis remora). 3. Mořan pruhovaný (Sargus annularis). 4. Mečoun obecný (Xiphias gladius). 5. Ropuška (Scorpaena scrofa). 6. Pilobřich ostnitý (Zeus faber). 7. Mrskavec obecný (Heniochus macrolepidotus). 8. Ostnatec dračí (Trachinus draco).



1. Pulec obecný. (Cottus gobio). 2. Koljuška obecná (Gasterosteus aculeatus). 3. Koljuška zakrslá (Gasterosteus pungitius). 4. Cejn dlouhoploutvý (Abramis ballerus). 5. Podoustev (Abramis vimba). 6. Bolen (Aspius rapax). 7. Plotice Meidingerova (Leuciscus Meidingeri).

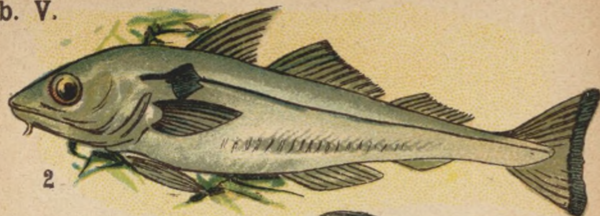
Tab. IV.

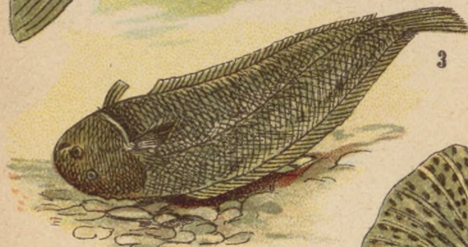


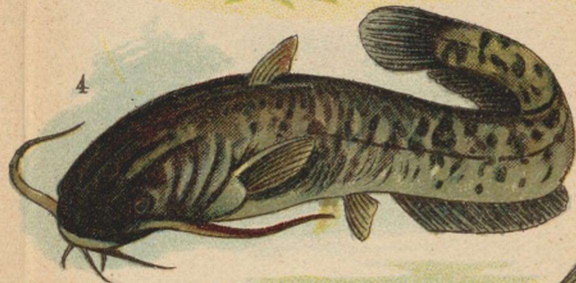
1. Platejs bradavičnatý (Pleuronectes flesus). 2. Koljuška mořská (Gasterosteus spinachia). 3. Síh písečný (Coregonus ferra). 4. Síh zimní (Coregonus hiemalis). 5. Síh modravý (Coregonus Wartmani). 6. Síh ostrohubý (Coregonus oxyrhynchus). 7. Plotice (Leuciscus virgo). 8. Mihule říční (Petromyzon fluviatilis). 9. Mihule Planerova (Petromyzon Planeri).

Tab. V.

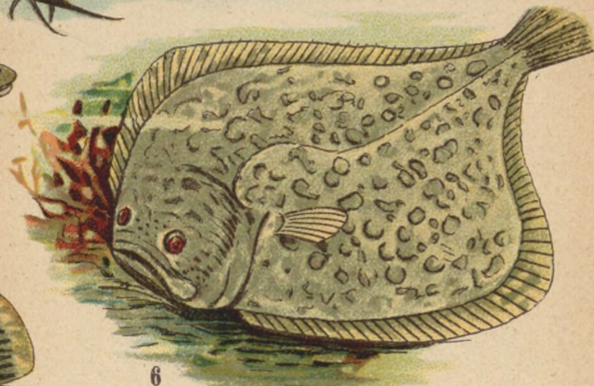














1. Treska obecná (Gadus morrhua). 2. Treska skvrnitá (Gadus aeglefinus). 3. Kambala obecná (Solea vulgaris). 4. Sumec obecný (Silurus glanis). 5. Sumec pancéřový (Plecostomus Commersoni). 6. Kambala veliká (Rhombus maximus). 7. Úhoř elektrický (Malapterurus electrikus).



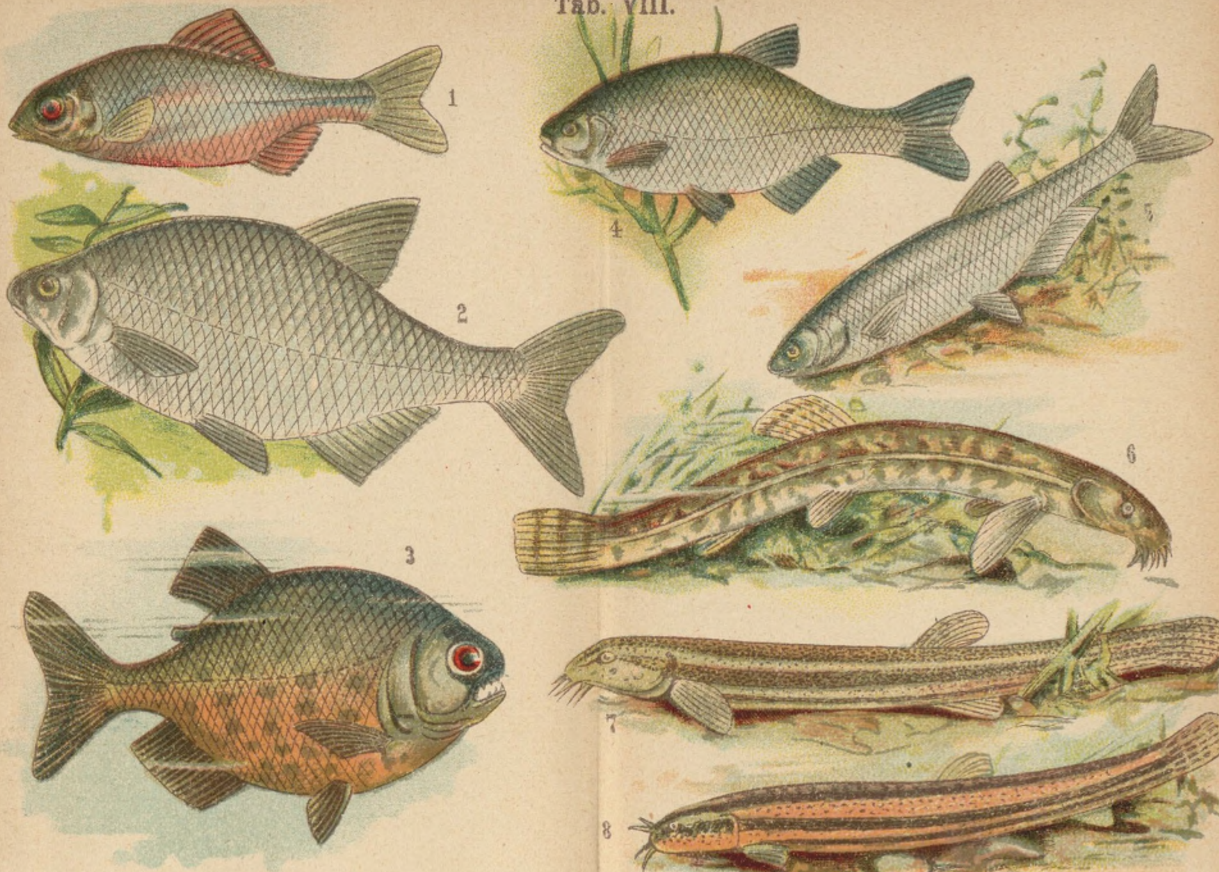
1. Kapr obecný (Cyprinus carpio). 2. Kapřík (karas) zlatý, dlouhoocasý (Carassius auratus longicaudatus). 3. Karas obecný (Carassius vulgaris). 4. Kapřík (karas) zlatý (Carassius auratus). 5. Kapřík teleskopický (Carassius auratus macrophthalmus). 6. Parma obecná (Barbus vulgaris). 7. Řízek obecný (Gobio fluviatilis). 8. Halančík (Cambusia Holbrooki).

Tab. VII.



1. Plotice obecná (Leuciscus virgo). 2. Perlín (Scardinius erythrophthalmus). 3. Tloušť (Squalius cephalus). 4. Střevle (Phoxinus laevis). 5. Jesen (Idus melanotus). 6. Ostroretka stěhovavá (Chondrostoma nasus). 7. Lín (Tinca vulgaris).

Tab. VIII.



1. Hořavka (Rhodeus amarus). 2. Cejn veliký (pražma) (Abramis brama). 3. Trnobřich hltavý (Serrosalmo piraya). 4. Cejn malý (Blicca bjoerkna). 5. Bělice obecná (ouklej) (Alburnus lucidus). 6. Mřenka (Nemachilus barbatula). 7. Pískoř (Misgurnus fossilis). 8. Sykavec (Cobitis taenia).

Tab. IX.



1. Halančík (Fundulus majalis). 2. Jehlice rohozobá (Belone vulgaris). 3. Štika obecná (Esox lucius). 4. Losos obecný (Salmo salar). 5. Tmavec (Umbra limi). 6. Pstruh obecný (Salmo fario). 7. Letoun měkkoploutvý (Exocoetus volitans). 8. Pstruh duhový (Salmo iridaeus).

Tab. X.



1. Koníček mořský (Hippocampus antiquorum). 2. Jehla mořská (Syngnathus acus). 3. Úhoř mořský (Conger vulgaris). 4. Muréna římská (Muraena helena). 5. Havýš čtyrrohý (Ostracion quadricornis). 6. Siven alpský (Salmo salvelinus). 7. Sleď obecný (Clupea harengus). 8. Úhoř obecný (Anguila vulgaris).

Tab. XI.



1. Koruška smrdutá (Osmerus eperlanus). 2. Lipan (Thymallus vulgaris). 3. Síh drobný (Coregonus albula). 4. Maréna veliká (Coregonus maraena). 5. Siven dunajský (Salmo hucho). 6. Ostrucha křivočará (Pelecus cultratus). 7. Placka malá (Clupeafinta). 8. Mník obecný (Lota vulgaris).



1. Pstruh jezerní (Salmo lacustris). 2. Pstruh lososový (Salmo trutta). 3. Jeseter obecný (Accipenser sturio). 4. Proudník (jelec) (Leuciscus vulgaris). 5. Bělice (ouklej) pruhovaná (Alburnus bipunctatus). 6. Placka obecná (Clupea alosa). 7. Ručejník Agassizův (Leuciscus Agassizi).